

Sveto Rešnje telo in kri B

Vse, kar je govóril Gospod, bomo izpolnjevali; pokorni bomo. (2 Mz 24,7)

Prvo berilo

2 Mojzes 24,3-8

Tiste dni je Mojzes prišel in povedal ljudstvu vse Gospodove besede in odloke. In vse ljudstvo je odgovorilo z enim glasom; rekli so: "Vse besede, ki jih je govóril Gospod, bomo izpolnjevali." Mojzes je zapisal vse Gospodove besede. Potem je zjutraj zgodaj vstal in postavil oltar pod goro in dvanajst spominskih kamnov za dvanajst Izraelovih rodov. Nato je poslal mladeniče izmed Izraelovih sinov, da so darovali žgalne daritve in žrtvovali junce kot mirovne daritve za Gospoda. Mojzes je vzel polovico krvi in jo vлил v kotliček, polovico krvi pa je poškropil po oltarju. Potem je vzel knjigo zaveze in jo prebral ljudstvu. Tedaj so rekli: "Vse, kar je govóril Gospod, bomo izpolnjevali; pokorni bomo." In Mojzes je vzel kri in z njo poškropil ljudstvo in rekel: "Glejte, to je kri zaveze, ki jo je Gospod po vseh teh besedah sklenil z vami."

Drugo berilo

Hebrejcem 9,11-15

Bratje in sestre, Kristus je prišel kot véliki duhovnik prihodnjih dobrin. Skozi večji in popolnejši šotor, ki ni narejen z rokami, se pravi, ki ni od tega stvarstva, je stopil v svetišče enkrat za vselej, ne s krvjo kozlov in juncev, temveč s svojo krvjo, in dosegel večno odrešenje. Kajti če škropljenje s krvjo kozlov in volov in juničjim pepelom omadeževane posvečuje glede telesne čistosti, koliko bolj bo kri Kristusa, ki je po večnem Duhu sam sebe brezmadežnega daroval Bogu, očistila našo vest mrtvih del, da bomo služili živemu Bogu. Zato je srednik nove zaveze, da bi po smrti, ki jo je pretrpel za odrešenje od pregreh v prejšnji zavezi, tisti, ki so poklicani, prejeli obljubljeno večno dediščino.

Evangelij

Marko 14,12-16.22-26

Prvi dan opresnikov, ko so žrtvovali velikonočno jagnje, so rekli Jezusu njegovi učenci: "Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?" Tedaj je poslal dva izmed učencev in jima rekel:

"Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel moški, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: 'Učitelj pravi: Kje je moj prostor, kjer bi jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci?' In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno in urejeno; tam nam pripravita." Učenca sta odšla. Prišla sta v mesto in našla, kakor jima je povedal, in sta pripravila velikonočno jagnje. Medtem ko so jedli, je vzel kruh, ga blagoslovil, razlômil, jim ga dal in rekel: "Vzemite, to je moje telo." Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega. In rekel jim je: "To je moja kri zaveze, ki se preлива za mnoge. Resnično, povem vam: Ne bom več pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil novega v Božjem kraljestvu." In ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori.

V razmislek

Na praznik Svetega rešnjega telesa se cerkev spominja ustoličenja evharistije pri svetem obhajilu. Danes postane to, kar cerkev obhaja skozi celo leto, središče slavlja – sprememba kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Evharistija je zakrament, katerega pomen gre daleč preko vidnega.

Mnogim je (postala) ta skrivnost nerazumljiva, saj do nje nimajo (več) dostopa. Postavlja se vprašanje, mogoče veliko bolj močno kot pri drugih verskih resnicah – kaj se tu pravzaprav dogaja? Kaj ima vse to veze z mojim življenjem?

Izvor praznika je v prazniku pashe, ki se spominja konca zatiranja in velike osvoboditve Izraela, tistih veličastnih Božjih del, ki predstavljajo bistvo judovske vere. In pri tem posebnem prazniku, zadnjem, ki ga Jezus obhaja s svojimi prijatelji pred svojo smrtjo, igrata kruh in vino posebno vlogo. Kruh je simbol vsakdanjika, truda in človeškega dela, simbol tega kar nas zbližuje in od česar živimo. Vino je simbol praznika in veselja, simbol tega kar nas razvedri in tudi vsega, kar zmore potešiti našo žejo po življenju. In sedaj je postal ta kruh in to vino del dogodka, ki se ga spominjamo pri vsaki sveti maši in še posebej na današnji praznik – Kristus nam ponudi, da se obdarujemo z Njegovo prisotnostjo v čisto vsakdanji prehrani. Ne gre za kruh in vino, temveč za izkušnjo "obhajanja" s samim Kristusom, za izkušnjo, da želi Božja resničnost postati eno z vsakim človekom vse do zadnje celice njegovega telesa. In še en vidik naše vere lahko vidimo tu – Kristus želi bivati pri nas v preprostem kruhu, v navadnem vinu. Bog, ki nas želi razsvetliti, se je sam poimenoval "jaz sem z vami". "Jaz sem z vami" se vedno znova razdaja, da se tudi mi podarjamo drugim. Evharistija je dar za naše življenje, ki nas želi ozavestiti, kako lahko nekaj vsakdanjega postane kraj srečanja z Bogom. V vseh stvareh... Bog...

V mnogih krajih bodo danes nosili Kristusovo telo v slavnostnih procesijah po ulicah, po svetu, v katerem živimo in delamo. Prisotnost Kristusovega telesa na našem svetu želi predvsem danes pokazati prisotnost Boga v naši vsakdanjosti in nas spomniti na to, da se lahko tudi svet spremeni in preobrazi, tako kot se spremeni kruh v Kristusovo telo. Svet se lahko spremeni, ker želi Bog bivati na tem svetu in tako lahko vse, kar srečamo, postane prispodoba za Njegovo odrešujočo in blagoslovljujočo resničnost. V spremenjenem kruhu na naših ulicah slutimo, kako se je Božje učlovečenje dotaknilo celotnega stvarstva. Razkazujemo ga povsod, da bi izpovedali – povsod prodira Božje odrešenje. Nič ni izvzeto, izločeno. In tako ponovno – v vseh stvareh... Bog.